

Рѣшихме да направимъ една разходка по морето

Качихме се.

Нашата лодка бързо полетя по морската ширина. Шумятъ вълнитѣ и тихо пригръщатъ нашата малка лодка.

И както вѣтърътъ вълнува и люшка пожълтитѣ класове ту на една, ту на друга страна, тъй и нашата лодка се люшка безъ страхъ на двѣ страни и напредъ тя лети, лети . . .

И ехтятъ пѣсни на весела дружина и далечъ вълнитѣ отнискатъ нашитѣ гласове.

Греблата незапирно тласкатъ лодката напредъ. Тя пакъ възвие къмъ брѣга, и пакъ догонва вълнитѣ по широкото море.

Мѣсецътъ показалъ своето око мълчеливо ни поглежда въ тая тиха, весела нощъ.

Ей къмъ насъ и друга дружина се задава.

Колко приятно е сега морето !

Колко радостна е за насъ тази нощъ !

Навредъ около ни въ тоя мракъ е само море. Надъ насъ тъмно, бурливо небе.

Море и небе !

Широка и безкрайна пустиня отъ облаци и вода !

Само вълнитѣ морски и облацитѣ тъмни даватъ животъ на тая пустиня . . .

Слѣдъ дълги скитания, смѣхъ, шег и весели пѣсни, отпавихме нашата лодка къмъ спасителния брѣгъ.

Вечъ се съмваше и ний видѣхме какъ лъчитѣ на свѣтлата зора обливаха съ радостъ цѣлата земя !

